הַגֶּשֶׁם הָרִאשׁוֹן

סִפְרִיָּה מֻקְרֶאת
כיתות א׳–ב׳

שֵׁם: _____ כִּתָּה: _____

כָּל הַקַּיִץ הָאֲדָמָה בַּגִּנָּה הָיְתָה יְבֵשָׁה וּסְדוּקָה. הַצְּמָחִים הָיוּ צְמֵאִים, וְהַחֲלְזוֹנוֹת הִסְתַּתְּרוּ מִתַּחַת לָאֲבָנִים.

יוֹם אֶחָד הַשָּׁמַיִם הִתְכַּסּוּ בֶּעָנָנִים אֲפֹרִים. הָרוּחַ נָשְׁבָה, וּמָאיָה הִרְגִּישָׁה טִפָּה קָרָה עַל הָאַף. וְעוֹד טִפָּה. וְעוֹד אַחַת!

"גֶּשֶׁם!" קָרְאָה מָאיָה. הִיא עָמְדָה בַּחֲלוֹן וְהִקְשִׁיבָה: טִיפ־טִיפ־טִיפ עַל הַגַּג, וּשְׁלוּלִית קְטַנָּה נוֹצְרָה לְיַד הַדֶּלֶת.

כְּשֶׁהַגֶּשֶׁם נִגְמַר, מָאיָה יָצְאָה לַגִּנָּה. הִיא נָשְׁמָה עָמֹק. "אֵיזֶה רֵיחַ טוֹב!" אָמְרָה. "זֶה הָרֵיחַ שֶׁל הָאֲדָמָה אַחֲרֵי הַגֶּשֶׁם," אָמְרָה אִמָּא.

מָאיָה הֵבִיאָה כּוֹס וְשָׂמָה אוֹתָהּ בַּחוּץ, עַל אֶדֶן הַחַלּוֹן. "אֲנִי רוֹצָה לָדַעַת כַּמָּה גֶּשֶׁם יָרַד," אָמְרָה. אִמָּא סִפְּרָה לָהּ שֶׁהַגֶּשֶׁם הָרִאשׁוֹן שֶׁל הַשָּׁנָה נִקְרָא "יוֹרֶה".

מִתַּחַת לְאֶבֶן זָחַל חִלָּזוֹן לְאַט־לְאַט. גַּם הַתּוֹלָעִים יָצְאוּ. הֶעָלִים הָיוּ נְקִיִּים וּמַבְרִיקִים, וְהַטִּפּוֹת נָצְצוּ עֲלֵיהֶם.

מָאיָה קָפְצָה בִּשְׁלוּלִית – שְׁפְּלָאש! "בָּרוּךְ הַבָּא, חֹרֶף," אָמְרָה, וְחִיְּכָה אֶל הַשָּׁמַיִם.

מִלִּים מִן הַסִּפּוּר

סָדוּק – שֶׁיֵּשׁ בּוֹ קַוִּים שֶׁל שֶׁבֶר

שְׁלוּלִית – מַיִם שֶׁנֶּאֱסְפוּ בְּגֶמָּה בָּאֲדָמָה

זָחַל – הָלַךְ לְאַט, קָרוֹב לָאֲדָמָה

נָצַץ – הִבְרִיק בְּאוֹר

1. מָה הִשְׁתַּנָּה בַּגִּנָּה אַחֲרֵי הַגֶּשֶׁם?

2. לָמָּה הַחֲלְזוֹנוֹת יָצְאוּ דַּוְקָא אַחֲרֵי הַגֶּשֶׁם?

3. צִיְּרוּ אֶת הַחֵלֶק שֶׁהָכִי אֲהַבְתֶּם בַּסִּפּוּר.